

Đề bài

Em hãy tả cảnh một công viên mà em đã có dịp đến thăm vào một buổi sáng mùa xuân đẹp.

Bài làm

Học kỳ một vừa qua, em đã đạt danh hiệu học sinh xuất sắc nên được bố mẹ cho lên phố thăm người bác ruột. Em được bác cho ra thăm công viên vào một buổi sáng mùa xuân nắng đẹp. Cảnh đẹp của khu công viên đã để lại cho em nhiều ấn tượng sâu sắc.

Hai bác cháu dạo bộ trên vỉa hè hít thở không khí trong lành của buổi sớm. Và kia khu công viên đã hiện ra với một màu xanh tràn trề sức sống. Bước qua cánh cổng sơn xanh rộng mở là đến công viên. Em thực sự ngỡ ngàng trước vẻ đẹp và màu sắc rực rỡ của nó. Hiện ra trước mắt em là một bồn hoa nhỏ xinh xinh chạy dài dọc theo con đường được rải sỏi. Em nhẹ bước... Gió xuân hây hây nồng nàn lay lay những nhành hoa mong manh. Đó là bồn hoa cẩm chướng. Trên những cánh hoa còn đọng lại những giọt sương mai long lanh như những viên ngọc trong suốt mà ông mặt trời đã hào phóng rắc xuống tặng cho hoa. Những bông hoa cẩm chướng rung rinh vẫy chào ông mặt trời. Cánh hoa màu hồng mỏng manh khum khum ôm lấy nhị hoa ở giữa. Điểm xen thêm giữa bồn hoa là mấy bông vi-ô-lét. Cánh hoa tím tím mịn màng xen lẫn màu hồng của cẩm chướng tạo cho bồn hoa thêm rực rỡ. Hai bác cháu lại đi tiếp trong bước chân nhộn nhịp của mọi người ra vào công viên. Trước mắt em là hồ nước trong xanh. Xung quanh hồ nước được xây kè đá rất chắc chắn. Mặt hồ phẳng lặng soi bóng mây trời. Em đưa tay vốc từng vốc nước. Nước mát lạnh sóng sánh trên tay em. Một làn gió nhẹ thoảng qua làm cho mặt nước hồ chao nghiêng. Nắng chiếu lấp lánh trên những đầu ngọn sóng như dát vàng, dát ngọc. Em chợt reo lên thích thú: “Ồ! Đẹp quá!”. Em đưa tay khẽ nhặt một bông hoa tầm xuân mới rụng, cánh còn tươi. Bông hoa như ánh lên sắc màu hồng hồng tươi trẻ. Bác em bảo: “Khu chuồng thú mới thật làm cháu mê say. Ở đó có những con vật rất ngộ nghĩnh”. Những chú khỉ nghịch ngợm leo trèo chuyền qua các song sắt đưa tay bắt lấy từng cái kẹo của mọi người. Những em bé được bố mẹ bế, tay chỉ trỏ, miệng cười khanh khách làm rộn cả khu vườn thú. Những chú vẹt tinh ranh, bộ lông xanh mượt óng ả, cái mỏ vàng luôn mấp máy câu: “Chào khách, chào khách”. Nhưng có lẽ nổi bật hơn cả là một chú đà điểu chân dài, cổ cao, chạy đi chạy lại quanh chuồng, tỏ vẻ vui mừng trước những tiếng vỗ tay của mọi người. Em đứng ngây người ngắm chú hươu lông vàng có những đốm đen, cặp sừng to cong mềm mại vút cao, đang gặm cỏ trông đến là ngon lành. Trên bãi cỏ xanh mượt có một cô bé đang ngồi chơi với bạn. Bé đưa tay nâng niu những cánh hoa đẹp, rồi bé cất tiếng hát véo von như tiếng chim họa mi sao mà ngây thơ và hồn nhiên đến thế, ánh mắt bé long lanh nhìn mọi vật. Rồi khu chuồng thú, bác cho em ra xem khu vui chơi. Ở đây mới thật là thú vị. Những em bé chừng bốn năm tuổi ngồi trên máy bay, tay cầm những quả bóng xanh, bóng đỏ, giơ tay vẫy vẫy cha mẹ. Các ông, bố, bà mẹ mỉm cười sung sướng, giơ tay vẫy vẫy con mình. Em chợt nghĩ: “Cu Tí nhà em mà được đi máy bay thì chắc là nó sẽ vui lắm

đấy”. Nhìn sang phía bên kia là một bồn cây được những bàn tay khéo léo, sáng tạo của con người uốn thành hình những con thú ngộ nghĩnh: hươu, nai, công, phượng... Đài phun nước là hình hai chú voi con đang hươ vòi tung nước trắng xóa. Ngồi trên ghế đá, ăn những thìa kem mát lạnh, em ao ước: “Giá như quê hương em cũng có được một công viên vui như thế này, đẹp như thế này thì thích thú biết bao. Em sẽ cho cu Tí ra chơi máy bay thật thỏa thích”. Em tự nhủ phải học thật giỏi để mai sau góp tay xây dựng cho quê hương em một công viên đẹp như công viên thành phố.

Lúc ra về, lòng em xốn xang bao niềm vui khó tả. Nắng xoa nhẹ trên đôi má em, tóc em bay bay cùng nắng gió.